

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

vil herefter blive behandlet af ministeriet for kulturelle anliggender, således at lovforslag vil kunne fremsættes senest i folketingsåret 1975-76.

Også af denne grund vil det være ønskeligt, at man ikke ved allerede nu at fremsætte forslag til ændring af tilskudsbestemelsen i lovens § 5 foregriber en kommende tilskudsmæssig nyordning.

Jeg er imidlertid opmærksom på, at en del museer — såvel kulturhistoriske som kunstmuseer — er kommet i en vanskelig økonomisk situation ved udskydelsen af den endelige revision af museumslovene. Som følge heraf blev der på finansloven for finansåret 1973-74 bevilget en særlig dispositionssum på i alt 250.000 kr. Dette beløb blev i sommeren 1973 fordelt mellem 3 kunstmuseer og 11 kulturhistoriske museer. På linje hermed er der på finanslovforslaget for finansåret 1974-75 søgt en dispositionssum — på i alt 300.000 kr. — til støtte for de kulturhistoriske museer og kunstmuseer, der er kommet i en særlig vanskelig situation ved udskydelsen af den endelige lovrevision. Denne dispositionssum vil kun i begrænset omfang kunne afhjælpe museernes økonomiske vanskeligheder, hvorved bemærkes, at de to museumslove nu omfatter 99 museer, nemlig 76 kulturhistoriske museer og 23 kunstmuseer. På denne baggrund vil jeg undersøge mulighederne for at forhøje dispositionssummen yderligere.

Jeg skal derfor med henvisning til det anførte anbefale forslaget om udskydelse af lovrevisionen til tingets velvillige behandling.

Ligeledes skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om Statens Kunstfond*.

Efter § 8, stk. 3, i loven af 18. juni 1969 om Statens Kunstfond, som ændret ved lov nr. 36 af 26. januar 1973, skal loven optages til revision i folketingsåret 1973-74.

Det foreliggende lovforslag går ud på en udskydelse af denne revision.

Begrundelsen for denne udskydelse ligger i regeringens fortsatte finanspolitiske stramning og tilbageholdenhed over for ny udgiftkrævende lovgivning. Jeg er af den opfattelse, at der ikke på nuværende tidspunkt vil være grundlag for at foretage en

egentlig revision af loven, når man ikke samtidig kan foretage en ajourføring og hermed en forhøjelse af fondets rådighedsbeløb.

Jeg skal i almindelighed give udtryk for, at det forekommer mig rigtigt, at støtten til den skabende kunst i vidt omfang er samlet under en fælles lovgivning, da baggrunden for statens ydelser hertil kan og bør behandles efter samme hovedretningslinjer. Dette udelukker imidlertid ikke, at loven inden for de givne rammer administreres med en vis fleksibilitet, hvis forholdene inden for de forskellige kunstneriske områder tilsiger det.

Graden af denne fleksibilitet må imidlertid fastsættes af fondets bestyrelse og de ansvarlige tremandsudvalg, der, således som loven er udformet, suverænt administrerer støtteordningerne. Når jeg understreger dette, er det, fordi der med mellemrum dukker sager op, hvor offentligheden kritiserer fondet for manglende fleksibilitet. Når det fastslås, at det afgørende kriterium for, om støtte kan ydes gennem fondet, må være kvaliteten af kunstnerens talent eller af den kunstneriske produktion, en afgørelse, som altså ligger hos bestyrelsen, siges der hertil, at det kunstneriske kvalitetsbegreb ikke er entydigt. Og dette er jo rigtigt. Imidlertid ville det efter min opfattelse være forkert, om man ud fra lovens nuværende indhold ville forsøge at påvirke kunstfondets bestyrelse til at anlægge bestemte synspunkter for, hvad der kan betegnes som kunstnerisk kvalitet. Garantien mod ensidighed på længere sigt ligger stadig i den i lovens administrative ordning indbyggede relativt korte tidsbegrænsning for bestyrelsens virksomhedsperiode.

Min forgænger i embedet, fhv. kulturminister Niels Matthiasen, anmodede i november 1973 en række kunstnerorganisationer og kunstnerråd om til brug for den senere lovrevision at ville fremkomme med deres syn på den eksisterende Statens Kunstfond og med forslag til eventuelle ændringer, idet der herefter skulle udarbejdes den redegørelse til folketinget for principperne i lovgivningen om Statens Kunstfond, som den fhv. kulturminister gav tilsagn om ved behandlingen af ændringsloven i folketinget i 1972.

Den nuværende regering ønsker imidlertid

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

at lade foretage en bredere vurdering af samtlige gældende tilskuds- og støtteordninger til kunstneriske og kulturformidlende formål og agter med dette for øje at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg. I dette udvalgsarbejde vil også indgå problemerne om Statens Kunstfond. Det er mit ønske, at udvalgsarbejdet kan afsluttes så hurtigt, at lovgivningen om Statens Kunstfond kan komme til behandling i folketinget 1974-75, men for ikke at komme til at ulejlige folketinget med forslag om revision på et tidspunkt, hvor der endnu ikke måtte foreligge et grundigt udarbejdet oplæg, har jeg valgt at formulere revisionsbestemmelsen således, at forslag skal forelægges senest i 1975-76. Lovforslagets bestemmelse om revision senest i folketingssamlingen 1975-76 er jo heller ikke til hinder herfor.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for folketinget at fremsætte *forslag til ændring af lov om Danmarks biblioteksskole*.

Den gældende lov om Danmarks biblioteksskole er dateret 8. juni 1966 og skulle have været optaget til revision i folketingsåret 1971-72. Revisionen blev udskudt til folketingsåret 1972-73 ved lov af 24. maj 1972 under hensyn til, at det af ministeriet nedsatte udvalg til forberedelse af lovrevisionen på daværende tidspunkt ikke havde afsluttet sit arbejde.

Resultatet af lovrevisionsudvalgets arbejde forelå i betænkning nr. 671 i 1973 om De bibliotekariske uddannelser, som giver en udførlig redegørelse for alle sider af biblioteksskolens virksomhed. Betænkningen indeholder forslag om ændringer i den nuværende studieordning ved en sammenlægning af de to grunduddannelser, af bibliotekarer til folkebibliotekerne (sektion I) og bibliotekarer til forskningsbibliotekerne (sektion II). Hvad uddannelserne angår, indeholder forslaget endvidere en sådan tilrette-

læggelse af den fælles bibliotekaruddannelse, at studerende med en 2-årig basisuddannelse fra et universitet eller universitetscenter kan optages på uddannelsens 2. del, som normalt vil vare 2 år.

Efter forslaget vil bibliotekaruddannelsen som hidtil få en varighed på 4 år, men sammenlægningen til et fælles uddannelsesforløb indebærer bortfald af den nuværende praktikanttjeneste, som udgør ca. 1 år af folkebibliotekaruddannelsen og 2 år af uddannelsen til bibliotekar ved forskningsbibliotekerne.

Under hensyn til de stedfindende overvejelser af forkortelse af studietiden ved såvel de højere uddannelser som mellemuddannelserne blev revisionen af loven om Danmarks biblioteksskole ved lov af 13. juni 1973 udskudt til folketingsåret 1973-74.

Disse overvejelser er ikke afsluttet på nuværende tidspunkt, og et forslag til en revideret lov om Danmarks biblioteksskole vil derfor ikke kunne forventes fremsat i indeværende folketingsår. Hertil kommer, at bestræbelserne for at begrænse antallet af udgiftkrævende love i de kommende år gør det rimeligt at foreslå lovrevisionen udsat til senest folketingsåret 1975-76. Lad mig i denne forbindelse anføre, at der ved en fejltagelse er kommet en mindre uoverensstemmelse mellem lovforslagets tekst og bemærkninger i spørgsmålet om tidspunktet for lovens revision. Der må ikke herske tvivl om, at loven, således som også lovteksten angiver, skal optages til revision senest i folketingsåret 1975-76.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille forslaget om yderligere udskydelse af revisionen af lov om Danmarks biblioteksskole til folketingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af forskellige arvelove*.

Der er tale om en genfremsættelse, idet forslaget er identisk med det forslag, min forgænger fremsatte i sidste samling, og som